

agter at foretage sig med de her undtagelser. Så der mener vi også, at regeringen må spille ud.

Folkeafstemningen har jo været diskuteret meget. Venstre – og det er også fremgået tidligere her i salen – er meget forhippet på at få en hurtig dansk folkeafstemning om de danske forbehold. Vi mener, at forbeholdene er en møllesten om halsen på Danmark, når vi taler om dansk indflydelse i europæisk politik. Derfor så vi gerne en folkeafstemning om undtagelserne, og det kunne man jo så foretage, efter at regeringskonferencen er afsluttet, og så for vores skyld gerne medtage traktatændringer, så man tog en fælles folkeafstemning både om undtagelser og traktatændringer.

På det punkt med hensyn til afstemningerne er vi dog åbne for andre modeller. Det er ikke afgørende for os, om man laver flere afstemninger om undtagelserne eller en samlet afstemning. Det, der er afgørende for os, er, at vi tager fat på at afskaffe forbeholdene, og at vi gør det i en fart.

Med hensyn til den af hr. Ove Fich stillede dagsorden kan Venstre stemme for.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen, derefter hr. Ove Fich, og så hr. Steen Gade og hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er ganske enig med fru Charlotte Antonsen på ét punkt, nemlig at regeringen bliver nødt til at tage stilling til spørgsmålet om de fire danske undtagelser.

Venstres melding er jo ganske klar: de skal væk. Det kan vist ikke siges tydeligere, end fru Charlotte Antonsen sagde det. Derfor vil jeg godt spørge hr. Ove Fich: Hvad bliver regeringens svar til Venstre? Når der skal forhandles om det danske udspil, hvad bliver regeringens svar? Hvad bliver Socialdemokratiets svar? Vil man sige ja til et forhandlingsudspil, der tillader, som fru Antonsen sagde det, at vi bevæger os væk fra tre af undtagelserne? Vil regeringen sige ja til det? Eller vil regeringen sige til Venstre: Det bliver ikke grundlaget for den danske forhandlingsposition. Grundlaget for den danske forhandlingsposition er, at undtagelserne bliver opretholdt hele vejen igennem.

Det spørgsmål mener jeg ikke regeringen kan komme uden om at besvare, og nu vil jeg gerne stille det direkte til hr. Ove Fich.

Formanden:

Hr. Ove Fich og derefter hr. Steen Gade.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg hader at blive fejl citeret. Fru Charlotte Antonsen sagde, at jeg havde sagt, at vi ville glemme de danske forbehold under forhandlingerne. Det sagde jeg ikke. Tværtimod står vi ved de danske forbehold under forhandlingerne, naturligvis.

Det, jeg sagde, var, at vi vil blande os i alle debatterne, og det er naturligvis en ganske anden sag, så det vil gerne have at fru Charlotte Antonsen skriver sig bag øret.

Dermed har jeg også besvaret hr. Keld Albrechtsens spørgsmål, for så vidt angår Socialdemokratiets forhold til de fire danske forbehold. Og så vil jeg gerne minde hr. Keld Albrechtsen om, at jeg stadig væk ikke har fået svar på, hvorvidt Enhedslisten vil ratificere en udvidelse med de central- og østeuropæiske lande. Jeg glæder mig meget til svaret.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Når jeg hører fru Charlotte Antonsen i dag, så vil jeg sige så tydeligt, som det kan siges, at set fra vores stol så er Venstre en uhyre belastning i EU-politikken og en uhyre belastning i de forhandlinger, vi går ind i om at lave et dansk udspil.

Hvad sagde fru Charlotte Antonsen i sit indlæg? Hun sagde:

Punkt 1. Vi skal forhandle på regeringskonferencen, sådan at forbeholdene bliver ophævet.

Punkt 2. Regeringen skal glemme alt om forbeholdene under forhandlingerne.

Jeg skal sige stjerneklart, at sådan kan det ikke blive. Og det er så Venstres valg. Det kan ikke blive sådan med SF. Det er fuldstændig skråsikkert. Og så må Venstre tage stilling til – det må regeringen jo altså også – hvem det er, man vil alliere sig med. Men jeg går da ud fra, at regeringen ikke kan alliere sig med nogen, der opfører sig så utroværdigt i EU-politikken, som Venstre har gjort.

Og dermed kommer jeg så til den anden bemærkning, som fru Charlotte Antonsen havde. Det var noget med, at Venstre ville stå ved et løfte. Nu synes jeg, at jeg i hvert fald har nogle erfaringer med, hvad Venstre vil stå ved. Da vi vedtog det nationale kompromis, stod der – og det var der syv partier, herunder Venstre, der